

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

7. Dies Augusti. Nec referre potest Gratiam, nisi qui meminit; & qui meminit, jam refert.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

figillo, (a) *Perde ne pereas; dona ut acquiras; semper ut metas* : & audias hoc non tam meum scribentem quam Poetae canentis monitum :

Cum sis in mensa, primum de paupere pensa.

7. DIES AUGUSTI.

Nec referre potest Gratiā, nisi qui meminit; & meminit, jam refert. *Seneca lib. 2. de beneficiis 24.*

Gratitudo erga homines. I.

Cui relata est gratia, ille debet esse relatæ memoriæ ? ut hodierna Tessera monet Seneca. Præit exemplo universæ

Natura. Sic enim ima summis in mundo consentiunt. Sapientes asserunt, ut nullum sit beneficium sine gratitudine; licet ad causam, cui defertur, non pertineat. Philolaus dixit; (b) Suffimenta aquæ, & terræ, esse tributa quæ persolvunt; incruenta sacrificia quæ litant cælo regnanti. Quo plus arbores acciperint à terra; illi radicibus magis adhærent, & grati animi signum, parentem exornant gratissimis frondibus, amœnissimis floribus, & fecundissimis locupletant seminibus. Corvi, aquilæ accipitres, sui juris effecti, & à parentibus emancipati loco cedunt, ne videantur æmuli rapinæ, unicuique enim, ex illis magno ad populandum, ut latetur, opus est tractu. Ita cum adolevit apum juvenis, & ad laborem roborata convaluit, relinquitur liber parentibus locus. Magnum hoc est homini documentum, de gratitudine parentibus exhibenda. Sed generatim observandum est; ne leges Grati-

[a] *De verb. Dom. serm. 35.* [b] *Plin. l. 10. c. 24.*

Augustus. *Augustus*.
 inis violemus; quod præscribit Romanus Philoso-
 phus, his verbis: (a) *Hæc beneficii inter duos lex est: al-*
ter statim oblivisci debet dati; alter accepti nunquam.

II. Præcelluit gratitudinis virtute Philiphus, qui
 Hipparcho Euboico vitâ defuncto, ingenti dolore
 præ se ferebat, quàm illius mortem acerbè ferret.
 Itaque cuidam volenti dolorem illius mitigare, di-
 centique: Attamen ille tempestivè decessit, jam na-
 tu grandis. Sibi quidem ipsi, inquit Philiphus,
 tempestivè decessit. sed mihi præproperè. Mors e-
 nim illum anticipavit, priusquam à me beneficium
 acceperit nostrâ dignum amicitia. Porro, ut quis
 absolvas omnes numeros hominis grati; hæc sunt
 observanda ex mente Senecæ. Primò, requiritur in
 accipiente beneficium, æstimatio beneficii, & e-
 iusdem æstimati continuata memoria. Sic ergò ipse:
 (b) *Nihil magis præstandum est, quàm ut memoria*
reus meritorum hereat, quæ subinde refricanda est,
&c. Item alibi: (c) *Qui meminit, sine impendio*
gratus est. Imò, sic potest gratis esse gratus. Nullo e-
 nim constat quæstu; meminisse. Sicut enim, ubi
 est faciendi facultas, apud Deum, vel voluisse fat
 est: sic apud homines prudentes, ut sis gratus, vel
 meminisse sat est. Secundò, debet in accipiente be-
 neficium, grata esse ejusdem acceptatio. Sic enim
 idem: (d) *Cum accipiendum judicaverimus, hilares*
accipiamus, profitentes gaudium; & id danti manife-
stum sit, ut fructum præsentem capiat: iusta enim cau-
salutis est, latum amicum videre; iustior fecisse, &c.
 Paulo post: *Nullo magis Cesarem Augustum deme-*
ruit,

Q 9 3

[a] Seneca de benef. l. 2. c. 10. [b] l. 2. de benef.
 c. 24. [c] l. 3. c. 2. [d] l. 2. c. 22

runt, & ad alia impetranda facilem sibi reddidit
 nius; quàm quod, cum patri Antonianus, partes
 veniam impetrasset, dixit: Hanc unam Caesar
 injuriam tuam; effecisti, ut viverem, & morerer
 tus. Videlicet, nemo non gaudet beneficium
 latiùs patere.

III. Tertiò, Agendæ sunt & gratiæ. Seneca
 hanc gratiarum actionem esse publicam: (a) Quod
 modò danti in tantum producenda est notitia muneris
 in quantum delectatura est eum, cui datur: ita accip
 ei, adhibenda concio est. Quod pudet debere, ne acc
 ris. Quidam furtivè agunt gratias, & in angulo, &
 aurem. Non est ista verecundia, sed inficiendi genus
 gratus est, qui remotis arbitris agit gratias. Quid
 lunt nomina secum fieri, nec interponi patarios, nec
 tores advenire nec chirographum dare. Idem faci
 qui dant operam, ut beneficium in ipsos collatum qu
 ignotissimum sit. Verentur palam ferre; ut sua per
 virtute, quàm alieno adjutorio consecuti dicantur
 extremum, priores actus vani, & inanes; nec int
 sum pervadentes, sed in extremis labiis nati cen
 tur, si suppetente rependi facultate & occasione
 rilis sit, qui beneficium accepit. Hanc esse turp
 mam mortem, ex sententia Socratis, legitur apud
 Antonium. (b) Socrates, inquit, Perdicæ quondam
 ti, cur non ad ipsum veniret; respondit: Ne turp
 fitio interitu peream, hoc est, ne beneficio affec
 id non possim compensare. Scitè hinc Salvianus:
 Et natura ipsa hominùm, consuetudoque communis
 quasi generali cunctos lege constringit: ut à quibus
 quid liberalitatis accipimus, plus eis gratia debeamus

[a] l. 2. suprà c. 23. [b] l. 11. num. 22. [c] l. 4. ad Ecc

reddidit. Arctur quippe nos ad retributionem dati accepta lar-
partes sequitur. Ante usum enim, & munificentiam liberalitatis
Caesar haud aliena liber est quispiam, beneficiorum fœnore non gra-
vorerer in-
ficium
reparationem vicissitudinis, postquam ceperint debi-
tores. Hinc audi salubria suadentem:

Seneca Gratia quando datur, studeas ut restituatur.

8. DIES AUGUSTI.

Totum quod es illi debes, à quo totum habes. S. Ber-
nardus. *serm. de 40. debet.*

Gratu- I. **O** Homo, quàm immersus es
undique Beneficentiâ Dei!
Quidquid agit, beneficium
est, & illud tuum est benefi-
cium. Natura Dei ideò est beneficia; quia nihil extra
se potest agere, quod non sit beneficium: & benefi-
cium, quod uni confert; non solùm illi, sed omnibus
conferre necesse est. Velut lumina, ipse Pater lumi-
num, diffundit sua munera; quia sine diminutione
sui communicatur omnibus, & pro omnibus. Quid-
quid jaculatur Sol, lux est; omnes per illam videre
possunt, nisi claudant oculos. Quidquid efficit Deus,
beneficium est; & per illud omnes sibi prodesse pos-
sunt, nisi sint vel maligni, vel infani. Pulchrè de illis
beneficiis S. Bernardus (a) *Ecco in lanuis est, qui fecit*
calam & terram, & Creator tuus est, & tu creatura: tu
seruus, ille Dominus: ille figulus, tu figmentum. Totum
ergo, quod es, illi debes, à quo totum habes: qui & te fe-
cit, & benefecit tibi, qui tibi ministrat siderum cursus,
à quibus aris temperiem, fœcunditatē terræ, fructuum uberta-
tem. Non minùs nervosè S. Augustinus: (b) *Confiteor*

Q 9 4

tibi

[a] *suprà* [b] *Soliloq. c. 28.*